

F. t. l. om medlemskab af folkekirken m.v.

Til § 3

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 5, stk. 4, i menighedsrådsloven af 1922.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 2, i menighedsrådsloven af 1922. Dog er det ikke anset for nødvendigt, at bestemmelser gives i form af en kgl. anordning.

*Til kapitel 2**Til § 5*

Bestemmelsen, der fastlægger medlemmernes tilhørsforhold til folkekirken menigheder – i almindelighed sognemenighederne – svarer til § 20, stk. 1 og 2, i lov om bestyrelse og brug af folkekirken kirker. Ved formuleringen har man taget udgangspunkt i medlemmernes tilhørsforhold og ikke i sognemenighedernes afgrænsning som i de nuværende bestemmelser.

*Til kapitel 3**Til § 6*

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 20, stk. 3, i lov om bestyrelse og brug af folkekirken kirker m.m.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Bestemmelsen giver et medlem, der ikke har bopæl her i landet, ret til kirkelig betjening af præsten (præsterne) for den menighed, hvortil medlemmet senest har hørt. Som anført foran i de almindelige bemærkninger pkt. 1 forudsættes det, at medlemskab bevares under ophold i udlandet. Dette medfører ikke forpligtelse for folkekirken til at betjene medlemmerne i udlandet, men det er på den anden side anset for ønskeligt, at medlemmernes ret til kirkelig betjening under midlertidigt ophold her i landet, ferie eller lignende lovfæstes.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til § 20, stk. 4, i lov om bestyrelse og brug af folkekirken kirker m.m. Efter bestemmelsen har et medlem af folkekirken, der ikke hører til sognemenigheden, men som har en særlig tilknytning til denne, ret til kirkelig betjening i sognemenighedens kirke. Kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

I betænkningen om sognebåndsløsning og kirkelig betjening af folkekirken medlemmer (nr. 1176/1989) er der som bilag 4 optaget et forslag til de regler, som bestemmelsen forudsætter fastsat af kirkeministeren. Udvalget beskriver den personkreds, der bør omfattes af bestemmelsen således:

- 1) Personer, der har boet i sognet i mindst 2 år.
- 2) Personer, der har nære pårørende boende i sognet.
- 3) Personer, der har boet i sognet, og som af de stedlige kommunale myndigheder er anbragt i et plejehjem, sygehjem eller lignende uden for sognet.
- 4) Personer, som har deres forældre, ægtefælle eller børn begravet på en kirkegård i sognet, er berettiget til bisættelse.
- 5) Personer, der har en anden særlig tilknytning til sognet, såfremt denne tilknytning giver rimelig grundelse for kirkelig betjening i kirken. Tvivlsspørgsmål afgøres af biskoppen.

I høringssvarene vedrørende betænkningen er der fra flere sider givet udtryk for, at den foretagne afgrænsning er for rummelig. Modsat har Landsforeringen af Menighedsrådsmedlemmer anført, at forslaget ikke er dækkende. F.eks. mangler stillingtagen til sommerhusområder og tilfælde af sognedeling. En biskop har foreslået, at fastsættelse af endelige regler udskydes, indtil en praksis på området har dannet sig i form af enkeltafgørelser. Man kan tiltræde dette synspunkt. Endelige regler bør være så dækkende som muligt, hvorfor sådanne regler bør afvente en vis praksis på området.

Til §§ 8-9

Bestemmelserne svarer i det hele til §§ 21-22, jf. § 23, stk. 1, i lov om bestyrelse og brug af folkekirken kirker m.m.

*Til kapitel 4**Til § 10*

Bestemmelsen er i overensstemmelse med forslaget i betænkning nr. 1176/1989, jf. side 39. Efter de nugældende regler i §§ 8-10 i lov om kirker brug, sognebåndsløsning m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 7. december 1987 – i det følgende benævnt som brugsloven af 1922 – har ethvert medlem af folkekirken ret til ved sognebåndsløsning at slutte sig til en anden præst end sognets eller den menigheds præst, til hvilken han ved lovgivningen er henvist. Ingen præst er dog pligtig at modtage sognebåndsløser. Lovforslaget adskiller sig fra disse regler navnlig derved, at præsterne efter forslaget ikke er berettiget til frit at afslå ansøgninger om sognebåndsløsning. Der skal foreligge afgørende hensyn imod at antage en person som sognebåndsløser, såfremt en ansøgning herom skal kunne afslås. Ved vurderingen af, om sådanne afgørende hensyn gør sig gældende, vil den grad af tilknytning, som ansøgeren påberåber sig til sognet, eller ansøgerens grundelse i øvrigt, være af betydning.